

فه زله کانی بانگدان

[کردی - کوردی - kurdish]

موحه مه د بن ئیبراهیم نه لتوهیجری

ناماده کردنی: دهستهی بهشی زمانی کوردی له مانیپه ری ئیسلام هاوس

پیداچونه وهی: پشتیوان سابیر عهزیز

2012 - 1434

IslamHouse.com

فضائل الأذان

« باللغة الكردية »

محمد بن إبراهيم التويجري

إعداد: فريق قسم اللغة الكردية بموقع دار الإسلام

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

2012 - 1434

IslamHouse.com

فهزله كانى بانگدان

* فهزلى بانگدان:

۱- عن عبدالله بن عبدالرحمن أن أبا سعيد الخدري قال له: إِيَّ أَرَاكَ تُحِبُّ الْعَنَمَ وَالْبَادِيَةَ، فَإِذَا كُنْتَ فِي عَنَمِكَ أَوْ بَادِيَتِكَ فَأَذَّنْتَ لِلصَّلَاةِ فَارْفَعْ صَوْتَكَ بِالتَّدَايِ، فَإِنَّهُ «لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جَنَّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). [أخرجه البخاري].

واته: عبد الله كورى عبد الرحمن ده يگيرپيته وه كهوا باوكى سعيد الخدرى پيى فهرمووه: من نه تبينم كهوا چهزت له مهر وديهاته، نه گهر كاتيک له لای مهرومالآتت بويت وبانگبیزیت کرد بو نويز، نه وه دهنگ بهرز بکره وه؛ چونکه نه وهى گوپى له دهنگى بانگبیز بيت له مروف وجونکه وياں هر شتيكى تر نيلا شايه تى بو ددهن له روژى قيامه تدا. نه بو سعيد فهرموى: نه مه م گوئ لیبوو له پيغه مبهرى خواوه (صلى الله عليه وسلم).

۲- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي التَّدَايِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا...». [متفق عليه].

واته: (ابوهریره) (خوای لی رازی بیّت) دهلی: پیغه مبهری
 خوا(صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (ئهگهر خهك
 بیانزانیایه بانگ و ریزی یه کهم چیان تی دایه، ئهگهر دهست
 نه که وتایه به تیروپشك نه بی، تیروپشکیان بۆده کرد، خو ئهگهر
 بیانزانیایه له زوو هاتن بۆ نوپژ چ خیریکی هیه پيش برکییان
 بۆده کرد، ئهگهر بیانزانیایه نوپژی خهوتنان و نوپژی
 به یانیاندا چ خیریکی هیه، ئهگهر به گاگولکیش بوایه ده هاتن
 بۆی).

۳- وَعَنْ عَيْسَى بْنِ طَلْحَةَ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)،
 فَجَاءَهُ الْمُؤَدَّنُ يَدْعُوهُ إِلَى الصَّلَاةِ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «الْمُؤَدَّنُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [رواه مسلم].

واته: (عیسی) کوری (طلحه) دهلی: من له لای (معاویه) کوری
 (ابی سفیان) بوم بانگیژه که هات بانگیدا بۆ نوپژکردن، معاویه
 وتی: له پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) بیستوو
 ده یفه رموو: (بانگیژان له روژی قیامه تدا گهر دنیان له هه موو
 کهس به رزتره).

* فهزلی وه لامدانه وهی بانگبیز:

۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضي الله عنه): أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا. ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْحُجَّةِ، لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ». [رواه مسلم].

واته: (عبدالله) كورپی (عمرو) كورپی (عاص) (خوای لی رازی بیّت) گوئی له پیغه مبهەر (خوای لی رازی بیّت) بووه فهرموویه تی: ((ئه گهر گویتان له بانگبیزبوو، ئه وچی ده لیت ئیوهش وابلین ئینجا سلاوات له سهر من بدهن، چونکه ئه وهی سلاوات له سهر من بدات خوای گه وره ده جار سلاواتی له سهر دهدات، ئینجا داوای پله و پایه ی به رزم بو بکه ن له خوا، ئه و پله به رزه پله یه که له به هه شتا ده ست که س ناکه ویت یه ک به نده له به نده کانی خوا نه بیّت، داواکارم ئه و که سه ش من بم، ئه وهی داوای وه سیله م له خوا بو بکات شیایو شه فاعه تم ده بیّت).

* بو وه رگی پرائی فهرمووده کان سوود وه رگی راوه له به رنامه ی ساباتی فهرمووده .